

Sygn. akt II K 518/16

PR Ds. (...).2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2016r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Kamilla Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 grudnia 2016r.

sprawy **M. P.**,

s. B. i N. z d. K.,

ur. (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

- w dniu 17 września 2016r. w Ś. na ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu marki F. (...) o nr. rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się stężeniem 0,64 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. oskarżonego M. P. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu, tj. występku z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny po 25 zł (dwadzieścia pięć 00/100 złotych) każda,

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie dnia 17 września 2016r. od godz. 05.15 do godz. 20.15 przyjmując, że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności równy jest dwóm stawkom dziennym grzywny i karę tę uznaje za wykonaną w zakresie dwóch stawek dziennych grzywny,

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat,

IV. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 17 września 2016r.,

V. zasądza od oskarżonego koszty postępowania w wysokości 70 złotych oraz wymierza mu opłatę w wysokości 250 złotych.

Sygn. akt II K 518/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 20 grudnia 2016r. Sąd uznał M. P. za winnego tego, że w dniu 17 września 2016r. w Ś. na ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny w postaci samochodu marki F. (...) o nr. rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości wyrażającym się stężeniem 0,64 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. czynu z art. 178a § 1 k.k. Stan faktyczny w niniejszej sprawie był bezsporny, a Sąd ustalił go na podstawie wyjaśnień oskarżonego (k. 9-10 akt), zeznań świadka B. M. (k. 6 akt), dokumentów zgromadzonych w sprawie (k. 2,3,5,11,16 akt).

Sąd na posiedzeniu w trybie art. 335 k.p.k. uwzględnił wniosek Prokuratora z dnia 27.09.2016r. i orzekł wobec oskarżonego na podstawie art. 178a § 1 k.k. karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny po 25 zł (dwadzieścia pięć 00/100 złotych) każda. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie dnia 17 września 2016r. od godz. 05.15 do godz. 20.15 przyjmując, że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności równy jest dwóm stawkom dziennym grzywny i karę tę uznał za wykonaną w zakresie dwóch stawek dziennych grzywny. Nadto w pkt III wyroku na podstawie art. 42 § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat, a na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 17 września 2016r. Także Sąd zasądził od oskarżonego koszty postępowania w wysokości 70 złotych oraz wymierzył mu opłatę w wysokości 250 złotych.

W przedmiotowej sprawie na korzyść oskarżonego przemawia to, że przyznał się do zarzucanego mu czynu oraz, że nie był dotąd karany sędownie, prowadzi ustabilizowany tryb życia.

W niniejszej sprawie na niekorzyść oskarżonego przemawia to, że znajdował się w wysokim stanie nietrzeźwości (0,64 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu). Taki stopień nietrzeźwości powoduje, że następują zaburzenia psychomotoryczne uniemożliwiające prowadzenie pojazdu. Ponadto na niekorzyść oskarżonego przemawia również to, że popełnił czyn kierując taksówką.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że w niniejszej sprawie zasadnym jest orzec wobec oskarżonego karę grzywny jako karę najłagodniejszą rodzajowo jaką zagrożony jest przedmiotowy czyn. Kara 100 stawek dziennych jest adekwatna do czynu, okoliczności jego popełnienia i spełnia w sposób należyty funkcje prewencji ogólnej i indywidulanej. Zaś wysokość stawki jest adekwatna do dochodów oskarżonego i jego możliwości zarobkowych. Art. 63 § 1 k.k. obliguje Sąd do zaliczenia okresu zatrzymania na poczet kary, co też Sąd w pkt II wyroku uczynił.

Na podstawie art. 42§2k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 4 (czterech) lat. W ocenie Sądu na taki okres koniecznym jest wyeliminowanie oskarżonego jako kierowcy z ruchu drogowego. Oskarżony wykazał się całkowitym lekceważeniem porządku prawnego obowiązującego kierowców. Nadto oskarżony zachował się w sposób nieodpowiedzialny, w sposób, który wskazuje na to, że nie może on w ocenie Sądu uczestniczyć przez ten czas w ruchu drogowym jako kierowca pojazdów mechanicznych, a to dlatego, że kierował taksówką w stanie wysokiej nietrzeźwości. Przedstawione wyżej okoliczności sprawy wskazują na to, że prowadzenie przez oskarżonego pojazdów mechanicznych zagraża bezpieczeństwu w komunikacji. Oskarżony bowiem w rażący sposób zlekceważył podstawowe zasady ostrożności bezpieczeństwa ruchu drogowego zagrażając również bezpieczeństwu innych uczestników ruchu drogowego. Jest to okres, który pozwoli na uświadomienie oskarżonemu naganności jego postępowania, wagi popełnionego przez oskarżonego czynu i rzeczywistą ocenę jego znaczenia, a przede wszystkim to, że stopień jego nietrzeźwości stanowił bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Zgodnie z art. 63 § 4 k.k. Sąd na poczet orzeczonego środka zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy w sprawie.

Błędem Sądu było zaniechanie orzeczenia świadczenia pieniężnego z art. 43a § 2 k.k., na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej - uzgodnionego z oskarżonym i wnioskowanego przez Prokuratora. Świadczenie to w przypadku skazania za czyn z art. 178a § 1 k.k. jest bowiem obligatoryjne.

Sąd zasądził od oskarżonego koszty postępowania w wysokości 70 zł oraz wymierzył mu opłatę w wysokości 250 zł. Sąd uznał z uwagi na sytuację materialną, że oskarżony może ponieść koszty postępowania, albowiem są one niskie.